

Stanczik-Starecz Ervin

Fényemlék

Chile, Curileo, 1993. dec.

Esővarázslás a mapucse indiánoknál

Rejtélyes völgy mélyén fekszik a Szent Kör.
A régi ősök járnak itt friss, zöld gallyakkal,
még napkelte előtt metszették a bódító illatú
eukaliptuszokról, babérhékéről, kanélókról.

Madáremberek táncolnak a Kör szívében:
pitvarból kamrába, kamrából pitvarba
zúdul az ősi vér. Így adják át egymásnak a helyet:
táncos olvad a titkos ürességbe, béke ül a másik szívére.

Az áldott Kör szélén családok tüzei gyulladnak.
Hitből, vágyból, félelemből formálódott
Csend-karika ereszkedik lassan alá.

S ott közelegnek a lándzsás-lobogós varázsfuttatók!
Fénylik a lovasok arca. A távolban még súlytalanok
az óriáscsődörök és kancák – úsznak a légben.
Az Aranytollú Madár a Kör közepén leroskad.

Megreped az ég a sámándobok eget kérlelő hangjától.
A lándzsások testközelen, de már bronzba öntött
harci paripákon, földet kapálva, horkanások közt dübörögve.
Eláll minden szív. Szilaj eső ered el, gyökeret kereső.